

ergenliğe ADIMLAR

12 Mayıs Cumartesi

Artık resmen bir genç kızm! Bir süredir beklemeye başlamıştım ne zaman olacak diye. Veee bu sabah oldu! Değişik bir ağrıyla uyandım, ağrı demem çok doğru değil aslında; bacaklarımın üst kısımlarında rahatsız bir hisle. Kahvaltıdan hemen sonra o garip rahatsızlık, sanki tuvalete gitmem gerekiyormuş hissine dönüştü ve tuvalete gittim. O ilk anda yaşadığım şoku anlatamam! Tamam, bekliyordum bunun olmasını, hatta ana hatlarıyla beklediğim ne olduğunu da biliyordum. Ama yine de, inan bana günlük, insanın iç çamasırında bir anda kan görmesi çok da sakın karşılayabildiği bir şey değil. O ilk an paniği yalnızca birkaç saniye sürdü. Sonuçta bekliyorsun, ama nasıl birşey beklediğini bilmiyorsun. Neyse, kendi kendime "ah

evet" demekte çok gecikmedim. Sonra da annemi çağırdım tabii ki. Benim yüzümden sanırım şaşkınlık vardı (levet biraz da elim ayağım titredi açıkçası), ama annem kocaman bir gülümsemeyle sarıldı bana önce ve "haydi bakalım, gözün aydın benim genç kızm" diyerek, bana dolaptan bir hijyenik ped verdi, şu an için en uygunu ve en sağlıklısı buymuş.

Son iki saattir yatağında uzanmış televizyon seyrediyordum. Biraz halsiz gibiyim, ama çok da büyütülecek birşey değil. Bir yandan da dinginlik hissi var üzerimde. Anneme kaç gün süreceğini sordum, normalde 3-5 gün dedi, bazen biraz daha uzun olabiliyormuş. Ağrının da kişiden kişiye değiştiğini söyledi; hem şiddeti hem de süresi... Şimdi bir ağrı yok, ama her

ay 5 gün karın ağrısı düşüncesi açıkçası hiç hoş gelmiyor bana. Bakalım yarın nasıl olacak? Belki biraz daha alışmış olurum. Ama hâlâ heyecanlıyım. Sanırım bütün günü birşeyler okuyup dinlenerek geçireceğim, çünkü vücudumda neler olduğuyla ilgili daha fazla şey bilmek istiyorum.

13 Mayıs Pazar

Sabah uyanır uyanmaz yatakta kendi kendime gülümsedim. Annem de "Günaydın genç kızm" diye karşıladı beni gizlice mutfakta. Daha babama söylemedik. Bu akşam yemekten hemen önce söyleyeceğiz :) Ben şu anda bunu yazarken, annem de arkadaşlarına telefonda haber veriyor! E ama herkese böyle söyleyecek miyiz? Bu biraz benim özel yaşamıma girmiyor mu?

Hafif halsizlik hissi devam ediyor bu arada. "Acaba kan kaybından mıdır?" diye düşündüm önce, ama kanama süresince ortalama 35 mililitre kan kaybediliyormuş ve zaten ilk başlarda o kadar bile olmuyormuş. Bu arada ilginç bir şey daha öğrendim dün akşam okuduklarımdan. Sandığım aksine, o kanla birlikte yumurta falan atılmıyormuş. Kanamanın başlamasından 2 hafta kadar önce olgunlaşarak yumurtalıklardan bırakılan yumurta, 1-2 gün canlı kalıp, ondan sonra vücudun içinde bozuluyormuş. Ama sanki her ay o yumurta hücresi döllenecek de bebek olacakmış gibi uterus (rahim için böyle deniyor) duvarları kalınlaşıyormuş. Sonra bebek olmayınca da, bu yeni doku atılıyormuş. Sanırım karın ağrısının nedeni de dokunun bir anlamda oradan sökülmesi. Ama benim şu anda bir ağrı yok, başlarda pek ağrı-sancı olmuyormuş zaten.

Okuduğuma göre 28-30 günde bir olacakmış kanamam, ama annem bunun birkaç gün fark edebileceğini söyledi. Ayrıca 18 yaşına kadar da düzensizlikler olabilirmiş, çünkü birkaç yıl boyunca yumurtlamasız döngüler yaşıyormuş. Kötü haberse, ağrıların sancuların da asıl o zamandan sonra başlayacak olması. Bu arada, düzensizliklerin 45 günü pek geçmemesi gerekiyor; 2 aylık gecikmelerdeyse bir doktora danışmakta yarar var deniyor. Eh, yarın okula artık bir genç kız olarak gideceğim! Yaşasın!

Deniz Candaş

İllüstrasyon: Aysel İnan Alican